

Posłuchaj

()

(Żyli około roku Pańskiego 60).

Kościół Zachodni obchodzi pamiątkę tych dwóch Apostołów razem, Wschodni natomiast osobno.

Szymon, którego dla odróżnienia od św. Piotra zowią „Chananejczykiem“ i „Zelotą“ (gorliwym), był podobno rodem z Kany Galilejskiej i był owym narzeczonym, którego gody ślubne uczcił Jezus i Marya Swą obecnością. Cud zamienienia wody w wino był dlań, jak podanie głosi, powodem, iż za zezwoleniem swej narzeczonej poszedł za Chrystusem i odznaczając się wielką gorliwością w głoszeniu Ewangelii i staraniu się o zbawienie dusz, zyskał sobie nazwę „Zeloty“ czyli „gorliwego.“ Wykształcony przez Jezusa na Apostoła i zbrojny darami Ducha Św., niósł pochodnię Ewangelii świętej pomiędzy Żydów i pogan i zeszedł się później w Persyi z Judą Apostołem.</bra> Juda, którego dla odróżnienia od Judasza Iskaryoty zowią także

„Tadeuszem“, czyli „Lebeuszem“, tj. „odważnym“, był synem Kleofasa, brata świętego Józefa i Maryi, Krewnej Najśw. Maryi Panny. Apostoł św. Jakób Młodszy i św. Szymon byli jego rodzonymi braćmi. Przed powołaniem na urząd Apostolski żył w szczęśliwem małżeństwie z Maryą i trudnił się uprawą roli. Tem większą przeto zasługa jego i dobrowolna ofiara, że opuścił wszystko, drogą żonę, miłe dziatki i mozolnie zebrany majątek, i poszedł za Jezusem, ażeby ostatecznie ponieść śmierć męczeńską. Przy ostatniej wieczerzy, gdy Pan Jezus oświadczył, że się tylko tym objawi, którzy Go miłują, przerwał Mu pytaniem: „Panie, dlaczego objawiasz nam, a nie światu?“ — Widać stąd, że i on razem z innymi się spodziewał, że Pan Jezus założy Królestwo na ziemi i jako król ziemski uszczęśliwiać będzie Żydów. Jezus błędne jego mniemanie sprostował temi słowy: „Kto Mnie miłuje, chowa słowa Moje i Ojciec Mój miłuje Go: przyjdziemy do Niego i mieszkać u Niego będziemy.“

Podanie mówi, że po Zielonych Świątkach Juda w Arabii i Syryi gorliwie szerzył wiarę chrześcijańską i że w Persyi zeszedł się z Szymonem. Król Bodarach wysyłał podówczas do Indyi wojsko i pytał bogów, jaki będzie koniec wyprawy. Ci odpowiedzieli, że dopóty mu na to nie odpowiedzą, póki cudzoziemcy, Szymon i Juda, w kraju przebywać będą. Król zaciekawiony, kazał stanąć przed sobą mężom, których tak mocno lękali się bogowie. Gdy Apostołowie przed nim stanęli, rozkazali pogańskim kapłanom, aby zabrali głos i oświadczyli, jaki będzie skutek wojny. Ci przepowiedzieli, że walka będzie długą i krwawą. „Kłamiecie — rzekli Apostołowie — jutro około godziny trzeciej, królu, staną przed tobą posłowie indyjscy, aby cię prosić o pokój i poddać ci się. Bodarach kazał uwięzić i Apostołów i wróżbitów, aby się przekonać, kto z nich prawdę mówił. Gdy nazajutrz słowa Apostołów się ziściły, uradowany król poszedł po nich do więzienia i chciał kapłanów pogańskich skazać na śmierć, ale za wstawieniem się Szymona i Judy darował im życie, zagroziwszy jednakże niełaską. Chciał obu Świętych sowicie

obdarzyć, ale ci odpowiedzieli: „Nie po to przyszliśmy, aby się zbogacić znikomemi dobrami, lecz aby ciebie i twój naród uszczęśliwić skarbami wiecznotrwałymi.“

Tymczasem dyszący zemstą kapłani pogańscy spiknęli się z dwoma czarownikami, i postanowili za ich pomocą wygnać cudzoziemców z kraju. Czarnoksiężnicy chcieli użyć do tego wielkich wężów. Apostołowie natomiast rozkazali gadzinom rzucić się na swych panów, ale nie zabijać ich. Posłuszne rozkazowi Świętych węże tak sponiewierały czarowników, że ci z bólu i ze strachu krzyczeć poczęli. Na rozkaz Apostołów gady się od nich odczepiły i pochowały.

Bez przeszkody odtąd głosili Szymon i Juda Ewangelię świętą, czynili różne cuda i nawrócili nieomal całe królestwo do wiary Chrystusowej. Postępy chrześcijaństwa, zburzenie świątyń pogańskich albo zamienianie ich na kościoły, wprawiały pogańskich kapłanów w rozpacz; poczęli więc burzyć lud i tak go rozjątrzyli, że pojmano Szymona i Judę w mieście Suanirze, sponiewierano jednego i drugiego i zawiedziono przed posągi słońca i księżyca, żądając, aby im złożyli ofiarę i wyparli się Chrystusa. Lecz gdy wskutek modłów obu Apostołów bałwany z ołtarzy pospadały i w drobne kawałki się potłukły, lud wpadł we wściekłość i domagał się niezwłocznej ich śmierci. Po długich mękach przepiłowano tedy Szymona na wzdłuż, a Judę mieczem stracono. Część ich zwłok spoczywa w Rzymie. Święty Juda pozostawił pismo Apostolskie, w którem przestrzega przed kacerzami.

Nauka moralna.

Niema zbawienia poza Kościołem. Kto zna niesłychane cierpienia i mozolne starania, jakie podejmowali Apostołowie w sprawie rozkrzewienia chrześcijaństwa, kto widzi kraje i narody całe, nie znające Kościoła katolickiego, albo nie chcące o nim wiedzieć, zapyta, czy to prawda, że niema zbawienia poza Kościołem. Na to daje Objawienie i rozum ludzki odpowiedź potwierdzającą, mniej więcej taką:

1) Objawienie Boskie mówi: „Niema zbawienia, jak tylko w Kościele.“ Pan Jezus rzekł do Apostołów: „Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody com wam kolwiek przykazał.“ (Mat. 28, 19—20). „Kto uwierzy i ochrzci się, zbawion będzie, a kto nie uwierzy, będzie potępiony.“ (Mar. 16, 16). To samo głoszą Ojcowie Kościoła, jak np. święty Cypryan: „Jak nikt ocaleć nie mógł, kto był poza Arką, tak nikt nic ocaleje, co stoi poza Kościołem.“ Święty Chryzostom zaś: „Wiemy, że tylko w Kościele jest zbawienie, i że poza katolickim Kościołem nikt nie będzie miał udziału w Chrystusie, ani pewnym będzie zbawienia.“ Święty Augustyn uczy: „Kto jest odłączon od Kościoła katolickiego, choćby żył chwalebnie, już z tego jednego powodu, że się odłączył od jedności z Chrystusem, nie będzie miał żywota, lecz gniew Boga na nim ciążyć będzie.“

2) Rozum ludzki powiada to samo. Każdy rozsądny człowiek ze stworzonych rzeczy mieni, że jest jeden Bóg, który jest Stwórcą, Panem, rządcą świata i mówi: „Jeślić sam siebie nie stworzyłem, jeśli sam się nie uposażyłem zdolnością, zajmowania na tym świecie pewnego stanowiska, w takim razie Bóg, jako Stwórca i wszechwładny Pan mój rozporządza mną i ma obowiązek i prawo wypowiedzenia mi jasno i wyraźnie, co czynić winienem.“ Historya, cuda, proroctwa, treść Ewangelii pouczają nas, że Pan Jezus jest prawdziwym Synem Bożym, Panem i władcą całego świata wszystkich ludzi, że On założył Kościół, aby w Kościele szukali i osiągnęli zbawienie. Kto sadzi, że poza Kościołem Chrystusowym, w innem wyznaniu albo też religii może osięgnąć cel swego przeznaczenia i dostąpić zbawienia, ten przyznaje tem samem, że Bogu nie przysługuje prawo przepisywania nam, jak mamy do tego zbawienia dążyć; ten przyznaje, że ani wcielenie się Boga w postać człowieczą, ani śmierć Jego na krzyżu nie była potrzebną i konieczną do zbawienia ludzkości, ten mówi, że jest niezależnym od Boga, że może być zbawionym bez Boga i Chrystusa. Nie wynika stąd bynajmniej, abyśmy osoby innowierców potępiali; potępić należy tylko błąd, sąd o osobach błądzących należy zostawić Bogu. Sam rozum przeto dyktuje, że albo Kościół Chrystusów jedyną daje rękojmię zbawienia, a poza Kościołem niema zbawienia, i koniecznie trzeba być członkiem Kościoła, albo trzeba się wyrzec Kościoła i oddać się pod opiekę szatana. Samowiedza mówi nam, że mamy wolny wybór, ale sumienie przestrzega nas, że za ten wybór odpowiemy przed Bogiem. Wybierajmy więc dobrze i szanujmy świętą instytucję Kościoła rzymsko-apostolskiego.

Modlitwa.

Boże, któryś nas przez świętych Apostołów Twoich Szymona i Judę, do wyznania Imienia Twojego przywieść raczył, daj nam, w cnotach chrześcijańskich postęp czyniąc, godną cześć im oddawać. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 28-go października uroczystość św. Apostołów Szymona Chananejczyka i Tadeusza, którego zowią także Judą. Szymon głosił Ewangelię w Egipcie, Tadeusz w Mezopotamii; potem dotarli obaj do Persyi i zmarli jako Męczennicy, dokonawszy wielkiej liczby nawróceń. — W Rzymie męczeństwo św. Cyryli, Dziewicy, córki św. Tryfonii, uduszonej dla wiary za cesarza Klaudyusza. — Tamże śmierć męczeńska św. Anastazyi Starszej i św. Cyryla. Pierwszą spętano w prześladowaniu Waleryana za prefekta Probusa łańcuchami, znieważano policzkowaniem, dręczono płonącemi pochodniami i biczowaniem; ponieważ mimo to wytrwała niewzruszenie w wierze, kazał jej sędzia poobcinać piersi, powyrywać paznokcie i zęby, potem uciąć ręce i nogi, a wreszcie głowę, tak iż przeobfita w krwiste klejnoty przeszła do niebieskiego Oblubieńca swego. Cyryl podał jej na prośbę wody na ugaszenie pragnienia i pozyskał za to w nagrodzie koronę męczeńską. — Pod Komo uroczystość świętego Fidelisa, Męczennika z czasów cesarza Maksymiana. — W Moguncyi pamiątka św. Ferrucyusza, Męczennika. — W Meaux we Francyi uroczystość świętego Farona, Biskupa i Wyznawcy. — W Neapolu uroczystość Św. Gaudyoza, który za czasów wandalskiego prześladowania chrześcijan przybył z Afryki, gdzie był Biskupem, do Kampanii i w pewnym klasztorze w pobliżu miasta doznał błogosławionego zgonu. — W Vercelli pamiątka św. Honorata, Biskupa.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related

Copyright Mavientura Projects e.K> 28-go Października. Żywot świętego Szymona i Judy, Apostołów. | 8